

Netværk Modermærkekræft - patienthistorie

Dato: 10. Maj 2010

Jeg er en kvinde på 47, som fik konstateret modermærkekræft den 15. August.

Var hos egen læge i august, han mente ikke det var noget, men gav mig dog en henvisning til hudlæge, da det var det jeg ønskede. Jeg havde holdt øje med et mærke lidt over mit knæ på indersiden af mit ben - det havde skiftet farve og jeg havde fået kradset hul på det. Mærket havde været der i ca. 1/2 år.

Til hudlæge d. 27/8-09 som var sød og rar og fortalte en masse, og straks ringede til "Riget" og fik en tid til mig den 2/9-09. De var også søde og rare, fik fjernet mærket operativt, syet, og ny tid d.15/9-09 til svar på prøver.

15/9-09 fik jeg så at vide at det var modermærkekræft - jeg havde selv regnet med det, men alligevel bliver man væltet af pinden. Men alt var fjernet sagde de, stadie 1, men ny tid til at få taget en sikkerhedszone, det blev så den 21/9-09, så endnu en rejse til Sjælland fra Bornholm, operation gik fint, flere sting, slut med løbeture for en tid. Alle i sundhedsvæsenet har været søde rare, flinke og forklarende, meget positiv oplevelse, imens man selv er noget angst. Jeg er kommet i god tid som de siger, alt skulle nu være fjernet, da det var stadie 1, men skal til en kontrol hos min egen hudlæge her i maj og på Riget i sept. 2010, og de næste 5 år.

For mig har det været svært at tænke på, hvad jeg ville gøre når solen tittede frem igen. Jeg elsker solen og varme, men er dog ikke solarie dyrker, men holder af at opholde mig ude så meget som muligt i forår/sommer. Men nu er foråret i gang og jeg synes jeg har klaret det meget godt, har tænkt lidt mere over tidspunkterne i solen, og været ekstra god til at bruge solcreme fra start af. Snakken med "raske" kollegaer og noget af familie bekendte har været lidt svær - man er blevet lidt isoleret føler jeg - men har selv været åben overfor at snakke om det.

Føler også man er noget isoleret i forhold til andre med en sygdom, kender ikke nogen her i området som har været "ramt" og støtte hjælpe-grupper lokalt virker ikke som om det er målrettet sådan en som mig. Jeg er jo frisk/rask synes jeg, var syg et par dage, men ellers har jeg gået på arbejde hele tiden, det var vigtigt for mig, det var jo bare på mit ben, så jeg kunne sagtens klare mit job. Min mand og mine børn blev selvfølgelig meget rystet, specielt min mand og yngste datter tog det nært, jeg, den stærke bliver aldrig syg - men sådan er livet jo ikke skruet sammen (har jeg nu måtte sande).

Det vil være rigtig godt, hvis der er mulighed for, at andre kan skrive deres patienthistorier på hjemmesiden.